

پس از آن که کابینه اسدالله علم، به دستور شاه، پیشنهاد آمریکا مبنی بر اعطای مصونیت قضایی به اتباع آمریکایی را به صورت یک لایحه قانونی در دولت تصویب کرد...

صوبی لایحه کاپیتولاسیون توسط مجلس شورای ملی (1343ش)

پس از آن که کابینه اسدالله علم، به دستور شاه، پیشنهاد آمریکا مبنی بر اعطای مصونیت قضایی به اتباع آمریکایی را به صورت یک لایحه قانونی در دولت تصویب کرد، این لایحه در نهایت در یک جلسه پر سر و صدای مجلس شورای ملی با نطق موافقین و مخالفین علی‌رغم رأی بالای مخالفان، به تصویب رسید. با تصویب این قانون، مستشاران نظامی آمریکا در ایران از مصونیت‌ها و معافیت‌های قضایی بهره‌مند شدند. این مصوبه که به صورت قانونی، سند اسارت ملت و دولت ایران را به دست آمریکا امضا می‌نمود، در حقیقت، روح و جان انقلاب شاه و آمریکا بود که اینک برملا می‌گردید. تصویب این لایحه در مطبوعات اعلام نشد ولی پس از مدتی که از تصویب آن گذشت، حضرت امام خمینی(ره) از آن مطلع شدند. با آگاهی امام از مفاد این مصوبه، ایشان با درایت و دوراندیشی خاص خود، در سخنرانی رسواگرانه‌ای، عواقب شوم این لایحه را مطرح ساخته و از دولت خواستند که آن را ملغی نمایند. رهبر نهضت در این سخنرانی طوفان‌زا، نفوذ آمریکا را به همه اعلام خطر کردند و فرمودند: "امروز تمام گرفتاری ما از آمریکا و اسرائیل است" به دنبال این سخنرانی، اعلامیه امام نیز در تیراژ بسیار زیاد و در سطح گسترده‌ای با شیوه‌ای ابتکاری در یک زمان پخش گردید. امام در این اعلامیه، تصویب کاپیتولاسیون را اقرار به مستعمره بودن ایران نامیدند و رای ننگین مجلسین را مخالف اسلام و قرآن شمردند. این سخنرانی امام در چهارم آبان 1343 و نیز صدور اعلامیه توسط آن حضرت، به رژیم بسیارگران آمد و پس از چند روز در زمان دولت حسنعلی منصور، حضرت امام را در سیزدهم آبان 1343 به ترکیه تبعید کردند. این قانون خفت بار و ننگین سرانجام با پیروزی انقلاب اسلامی برای همیشه لغو شد.

رحلت فقیه جلیل و عالم بزرگوار آیت الله "ابوالفضل خوانساری نجفی" (1380 ش) آیت‌الله شیخ ابوالفضل خوانساری در سال 1295 ش (1334ق) در اصفهان به دنیا آمد. پدرش از شاگردان با سابقه آخوند خراسانی و شیخ حسن ممقانی بود. آیت‌الله خوانساری پس از فراگیری مقدمات در زادگاهش، در 20 سالگی به دلیل آزار و اذیت حکومت پهلوی، برای تحصیل سطوح بالاتر، راهی نجف اشرف گردید. ایشان در نجف از محضر درس آیات عظام: سیدابوالقاسم خویی، سیدمحسن حکیم، محمدحسین غروی اصفهانی و میرزا باقر زنجان‌بهره‌مند گردید و پس از 16 سال اقامت، در 36 سالگی به علت بیماری ریوی به ایران مراجعت نمود. آیت‌الله خوانساری سپس در محضر آیت‌الله بروجردی به شاگردی نشست و به مدارج بالایی در علم دست یافت. این عالم بزرگوار با آغاز دوران مبارزه امام خمینی(ره) علیه طاغوت، به پشتیبانی از نهضت اسلامی پرداخت و نقش مؤثری در سال‌های تبعید حضرت امام ایفا نمود. آیت‌الله خوانساری پس از پیروزی انقلاب اسلامی به عنوان نماینده امام و امام جمعه اراک، راهی آن شهر گردید و به مدت سیزده سال در این سنگر خدمت کرد. این عالم فرزانه سرانجام در 21 مهر 1380 برابر با 25 رجب 1422 ق در 85 سالگی دار فانی را وداع گفت و در حرم مطهر حضرت معصومه(س) دفن گردید.

عاشورای حسینی و شهادت "امام حسین(ع)" به همراه یاران وفادارش در صحرای کربلا توسط سپاه یزید(61ق) امام حسین(ع) پس از حرکت به سوی کوفه، با پیمان‌شکنی مردم آن سامان مواجه گردید. سپاهیان یزید که به دستور عبیدالله بن زیاد و به فرماندهی عمر بن سعد وارد صحرای کربلا شده بودند، مانع از رفتن امام از آن مکان گردیدند. سرانجام در دهم محرم سال 61 هجری دستان خود را به خون پاک فرزند رسول(ص) آغشته ساخته و یارانش را به شهادت رساندند. امام حسین(ع) در هنگام شهادت 57 سال داشتند و یازده سال از امامت ایشان گذشته بود. امام حسین(ع) از روز نخست از مدینه با شعار امر به معروف و نهی از منکر حرکت کرد. از این دیدگاه، منطق امام حسین(ع) منطق اعتراض و تهاجم بر حکومت ضد اسلامی بود، منطق او این بود که چون جهان اسلام را منکرات و فساد و آلودگی فراگرفته و حکومت وقت به صورت سرچشمه‌ی فساد درآمده است، او به حکم مسؤولیت شرعی و وظیفه‌ی الهی خود، باید قیام کند.

هلاکت "عبیدالله بن زیاد" توسط سپاهیان مختار (67ق) در روز عاشورای سال 67 قمری، شش سال پس از واقعه‌ی کربلا، درست همان روزی که سپاهیان یزید به فرمان عبیدالله بن زیاد فاجعه‌ی خونین کربلا را به وجود آورده و امام حسین(ع) و یارانش را مظلومانه به شهادت رسانده بودند، لشکریان عبدالملک بن مروان به فرماندهی عبیدالله بن زیاد و لشکریان مختار بن ابی‌عبیده ثقفی به فرماندهی ابراهیم بن مالک اشتر در ساحل "نهر خاذر" در چهارفرسخی شهر "موصل" با هم به نبرد پرداختند و از طرفین تعداد بی‌شماری کشته شدند. سرانجام لشکریان شام با از دست دادن هفتاد هزارتن، رو به هزیمت نهاد و طعم تلخ شکست را پذیرا شدند. مهم‌ترین حادثه‌ی این نبرد، کشته شدن عبیدالله بن زیاد (فرمانده لشکریان شام) به دست ابراهیم بن مالک اشتر بود که با یک ضربت شمشیر، از کمر به دو نیم شد و به هلاکت رسید. در این جنگ همچنین شمر بن ذی الجوشن نیز کشته شد.

شهادت عالم مبارز "میرزا علی ثقة الاسلام تبریزی" توسط عوامل روس در تبریز (1330ق) میرزا علی ثقة الاسلام تبریزی فرزند میرزا موسی، در سال 1377 قمری

در خانواده‌ی علم و دیانت دیده به جهان گشود. در ایران و عتبات عالیات و در حوزه‌ی درس اساتید بزرگی چون فاضل اردکانی، شیخ زین‌العابدین مازندرانی و شیخ علی یزدی کسب فیض نمود. در سال 1308 قمری به تبریز مراجعت نموده و به تدریس علوم اسلامی و رسیدگی به امور مذهبی و اجتماعی مردم همت گماشت. وی در قیام و حکومت ملی مردم آذربایجان، به ویژه شهر قهرمان‌پرور تبریز فعالیت چشمگیری داشت. قزاق‌های روسیه‌ی تزاری که به پشتیبانی حکومت استبدادی محمدعلی شاه قاجار، تبریز را به اشغال نظامی خود در آورده بودند، با قیام مردمی این شهر به رهبری ثقة‌الاسلام تبریزی مواجه شده و پس از درگیری سنگین، مفتضحانه شهر را ترک نموده و تن به صلح دادند. اما مرتکب خیانت شده و یک روز پس از امضای صلح‌نامه و خلع سلاح مجاهدین، توپخانه‌هایشان، آتش بار سنگینی را بر شهر تبریز آغاز کرده و زمینه‌ی ورود پیاده نظام را فراهم نمودند. شهر، به اشغال قزاق‌ها درآمد و از سوی اشغال‌گران، کشتار بی رحمانه‌ای در خیابان‌ها و کوچه‌ها به راه افتاد. مردم به ناچار شهر را ترک گفته و به اطراف پناهنده شدند ولیکن مجاهدین، سنگر خویش را ترک نکرده و از شهر خارج نشدند. بسیاری از آنان که در شهر مانده بودند، دستگیر شده و برخی از آنان به دار کشیده شدند. از جمله شهید ثقة‌الاسلام تبریزی پس از تحمل شکنجه‌های فراوان، به چوبه‌ی دار اشغالگران آویخته شد و در عصر عاشورای 1330 ق برابر با 10 دی 1290 شمسی، روحش به لقاءالله پیوست.

کشف قاره آمریکا توسط "کریستف کلمب" مکتشف و دریانورد ایتالیایی (1492م) در سوم اوت 1492م کریستوفر کلمبوس معروف به کریستف کلمب که دریانوردی ایتالیایی و در خدمت اسپانیا بود، سفر دریایی خود را به وسیله یک کشتی به اندازه قایق‌های امروزی، از بندر پالوس اسپانیا آغاز کرد و به سمت اقیانوس اطلس حرکت نمود. در آن زمان، اعراب، اقیانوس اطلس را دریای سبز ظلمات، می‌خواندند و کلمب نخستین کسی بود که بدین اقیانوس ناشناس گام می‌نهاد. دریانوردان آن روز، کمتر حاضر بودند طوری در دریا پیش روند که ساحل را نبینند. با این حال کریستف کلمب در این مورد، دست به ریسک خطرناکی زده بود. کلمب برخلاف بسیاری از مردم زمان خود معتقد بود که زمین گرد است و اطمینان داشت که با سفر دریایی به سوی غرب می‌تواند راهی تازه را برای تجارت سودآور اروپاییان به خاور دور پیدا کند. این نقشه خوبی بود ولی دو نقطه ضعف داشت. اول اینکه او تصور نمی‌کرد که دنیا به آن بزرگی باشد که ما امروزه آن را می‌شناسیم؛ دوم آنکه نمی‌دانست و نمی‌توانست هم بداند که دو قاره بزرگ آمریکای شمالی و جنوبی در سر راه او قرار گرفته‌اند. لذا هنگامی که در دوازدهم اکتبر 1492م پس از هفتاد روز دریانوردی، از دور خشکی‌های مربوط به قاره آمریکا را دید، تصور کرد که به خاک آسیا نزدیک شده است و لذا جزایری را که کشف کرده بود، هند غربی نام نهاد. او سه سفر دیگر هم به هند غربی انجام داد و هنوز هم می‌پنداشت که این جزایر، قسمتی از خاک آسیا هستند. این سفر و شناسایی باعث شد که در سال‌های بعد، نیروهای استعمارگر اسپانیایی به این سرزمین رفته و قرن‌ها به استثمار و چپاول این منطقه بزرگ بپردازند.